

Η 12Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν 10.00 π.μ. ώραν τῆς Τετάρτης, 9^{ης} /23^{ης} Νοεμβρίου 2017, ἔλαβε χώραν Τελετή Δοξολογίας εἰς τον Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐπί τῇ συμπληρώσει δωδεκαετίας ἀπό τῆς Ἐκλογῆς καί Ἐνθρονίσεως τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων τοῦ Πατριαρχείου καί μετέχοντος ἐν συμπροσευχῇ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καί τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καί τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ρουμανίας εἰς Ραμάλλαν.

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει τῆς Δοξολογίας ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τά Πατριαρχεῖα. Ἐνταῦθα προσεφώνησε τον Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρισταρχος ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, μετὰ τῆς ἀπ' αἰώνων ἀρωγοῦ αὐτῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἀναμιμνήσκεται καί ἐορτάζει σήμερον τό γεγονός τῆς πρό δωδεκαετίας ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλογῆς καί Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος ὡς Πατριάρχου τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης. Τό γεγονός τοῦτο ἐορτάζει ἐν εὐχαριστηρίῳ Δοξολογίᾳ καί πληρότητι συμμετοχῆς, μοναχῶν, κλήρου καί λαοῦ ὡς στερεωτικόν τῆς δομῆς τοῦ ἱεροῦ σώματος αὐτῆς καί συσφιγκτικόν τῆς ἐνότητος αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ εἰς μίαν μάλιστα συγκυρίαν δεινῆς δοκιμασίας αὐτῆς.

Διά τῆς ἀποφάσεως τῆς Ὑμετέρας ἐκλογῆς καί Ἐνθρονίσεως τό ἔτος 2005 ἡ Ἀγιοταφικῆ Ἀδελφότης ἀπεκήρυξε παρανόμους συμφωνίας, ὑποθηκευούσας περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου ἀνεκτιμῆτου ὑλικῆς, πολλῶ δέ μᾶλλον πολιτιστικῆς ἀξίας, διασαλευούσας τό ἀπ' αἰώνων ἰσχύον καθεστῶς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί τραυματιζούσας καιρίως τās χριστιανικᾶς Ἐκκλησίας αὐτῆς. Τότε, συνεπῆς πρός τήν ἀπ' αἰώνων ἀποστολήν αὐτῆς τῆς πιστῆς φρουρήσεως τῶν Ἀγίων Τόπων, ἡ Ἀδελφότης τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἀνέστη, ἐξανέστη, διεμαρτυρήθη καί ἀντέστη. Ἀντί τῆς διαφθορᾶς ἐπέλεξε τήν διαφάνειαν καί ἔθεσε τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὡς ἔμπειρον κυβερνήτην τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τό ὁποῖον ὄντως διεσαλεύθη καί ἐκλυδωνίσθη, οὐχ ἦττον ὅμως δέν κατεποντίσθη.

Δεχθεῖσα τήν ἀποστολήν ταύτην ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εἰργάσθη ἀνταξίως ἐπί δωδεκαετίαν καί προέβη εἰς ἀποφάσεις καί πράξεις, αἱ ὁποῖαι κατοχυρώνουν τό Πατριαρχεῖον ἐπιτοπίως, πανορθόδοξως καί παγχριστιανικῶς, ὡς Ἐκκλησίαν ἔχουσαν ἡγετικόν ρόλον ἀναμέσον τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς εἰς

τό ἔργον αὐτῶν τῆς προστασίας τῶν δικαιωμάτων τῶν Χριστιανῶν καί τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως αὐτῶν μετά τῶν Ἰουδαίων καί τῶν Μουσουλμάνων συμπολιτῶν αὐτῶν.

Τρανήν ἀπόδειξιν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἠγετικοῦ καί συνδιαλλακτικοῦ ἔργου τοῦ Πατριαρχείου ἀναμέσον τῶν χριστιανικῶν Κοινοτήτων ἀποτελεῖ ἡ συμμετοχή τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὡς ἐκπροσώπου ὅλων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς εἰς τό κατά τόν παρελθόντα μῆνα Ἰούλιον ἐν Νέα Ὑόρκη συγκληθέν Συνέδριον διὰ τήν εἰρήνευσιν εἰς τήν Μέσην Ἀνατολήν τῇ πρωτοβουλία τοῦ εἰρηνιστοῦ ραβίνου Μελχιόρ, πρό πάντων ὅμως τό πρό τινων μόλις μηνῶν μετά πολλῶν δυσκολιῶν ἀλλά ἐν πλήρει Διακοινοτικῇ συνεργασίᾳ ἐπιτευχθέν, συντελεσθέν καί ἄνευ χρονοτριβῆς ὀλοκληρωθέν ἱστορικόν ἔργον τῆς στερεώσεως καί ἀναστηλώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου ὑπό τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν τῇ προσκλήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Ἀναφορικῶς δέ πρός τήν ἐκκλησιαστικήν περιουσίαν, ἀδιαμφισβήτητον ἀπόδειξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπέρ αὐτῆς, ἀποτελεῖ ἡ στάσις Αὐτῆς ἔναντι τῆς προσφάτου ἀποφάσεως τοῦ Περιφερειακοῦ Ἰσραηλινοῦ Δικαστηρίου, διδούσης κῦρος εἰς τὰς παρανόμους συμφωνίας πολυετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν εἰς τήν Πύλην τοῦ Δαβίδ ξενοδοχείων τοῦ Πατριαρχείου. Ἐκτοτε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης δέν ἐφείσθη κόπων, μόχθων καί δαπανῶν διὰ τήν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, καταστροφικῆς οὔσης, ἐάν ἐφαρμοσθῇ, διὰ τήν ἀπό τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καί τῆς Ἁγίας Ἐλένης διαμορφωθεῖσαν χριστιανικήν συνοικίαν.

Ἐπί τῷ σκοπῷ τῆς διαφυλάξεως αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης συνεπεστράτευσε τὰς χριστιανικάς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας γῆς, ἐπεσκέφθη τόν Βασιλέα τῆς Ἰορδανίας, τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, τόν Ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, τόν Πάπαν Ρώμης, τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κανταρυρίας, τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου καί τόν Πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Τό θέμα τοῦτο ἠγειρεν ὡσαύτως ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καί εἰς τήν πρόσφατον ἐν Κύπρῳ Διάσκεψιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καί εἰς τήν ὑπό τοῦ Πατριαρχείου νῦν εἰσέτι ἐν Ἀμμάν φιλοξενουμένην Ἐκτελεστικήν Ἐπιτροπήν τοῦ ΠΣΕ, προειδοποιούσα περί τῶν συνεπειῶν πραγματοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης καί λαμβάνουσα σημαντικές δεσμεύσεις ἀναίρέσεως αὐτῆς καί συμπαραστάσεως εἰς τὰς προσπάθειάς διατηρήσεως τοῦ καθεστώτος τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, ἐγγυωμένου τήν εἰρηνικήν διαβίωσιν πάντων τῶν κατοίκων αὐτῆς εἰς τὰ ἐκ τῆς παραδόσεως κεχαραγμένα ἐκάστου ὄρια.

Ἐπαινοῦντες τήν Ὑμετέραν σεπτήν Μακαριότητα ἐπί τούτοις οἱ Ἁγιοταφῖται, δηλοῦμεν τήν διάθεσιν ἡμῶν τῆς συστρατεύσεως καί συμπαρατάξεως μετ' Αὐτῆς, ὑποτάσσοντες τό ἀτομικόν καί προσωπικόν ἡμῶν θέλημα εἰς τό συλλογικόν καί ἐκκλησιαστικόν, ἵνα ὡς ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς ἁρμονίας καί ἀλληλουχίας τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, λειτουργῶμεν καί ἡμεῖς ἁρμονικῶς, καρποφοροῦντες ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ καί τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐγείρων τό ποτήριον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ὅλης, εὐχομαι τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἔτη ὅσα πλεῖστα, εἰρηνικά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῆ καί ὑγιεινά μετά δυνάμεως κυβερνητικῆς, χορηγουμένης ἀφθόνως ἄνωθεν, δι' αὐξήσιν καί ἐμπλουτισμόν τῶν ἀγαθῶν Αὐτῆς ἔργων πρός ἔπαινον τοῦ εὐλόγημένου ἡμῶν ἔθνους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ

ἡμῶν. Γένοιτο.

ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἔπεται:

**Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, Σεβαστοί Πατέρες,
Κυρίες και Κύριοι,**

Με συναίσθημα χαράς και μεγάλης τιμῆς, παριστάμεθα σήμερα εδώ, στον πανηγυρικό εορτασμό της δωδέκατης επετείου της ενθρονίσεως της Αυτού Θειοτάτης Μακαριότητος, του Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ', εδώ, στην έδρα της Μητέρας των Εκκλησιών.

Η σημερινή ημέρα είναι ημέρα γιορτῆς για την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, για το Πατριαρχείο, για την Ορθοδοξία και για την Ελλάδα.

Είναι επίσης, η σημερινή ημέρα, μια ευκαιρία, Μακαριώτατε, να Σας εκφράσουμε, το σεβασμό, την αγάπη και την ευγνωμοσύνη της Ελλάδας για το μεγάλο ποιμαντικό σας έργο, για το σημαντικό και εθνικό έργο της διαφύλαξης και ανάδειξης των Ιερών προσκυνημάτων στους Άγιους Τόπους και για την προάσπιση και προβολή των οικουμενικών αξιών της Ορθοδοξίας.

Μακαριώτατε,

Η αφοσίωσή Σας στα ιερά αυτά καθήκοντα, η προσήλωσή Σας στο πολυσήμαντο αυτό έργο, συχνά υπό δυσχερείς συνθήκες, οι άοκνες προσπάθειές Σας, εντός και εκτός των συνόρων, για την προάσπιση του καθεστώτος που επί αιώνες εξασφαλίζει την ειρηνική συνύπαρξη των θρησκειών στην Αγία Πόλη, το υλοποιηθέν όραμά σας και η καθοριστική πρωτοβουλία σας για την αναστύλωση του Ιερού Κουβουκλίου του Παναγίου Τάφου, του κορυφαίου των προσκυνημάτων που συμφιλιώνει λαούς, εθνότητες και πολιτισμούς, αλλά και η ακλόνητη προώθηση, από πλευράς Σας, της ειρήνευσης, της συνεννόησης και της μετριοπάθειας σε μια ταραχώδη περιοχή, που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις και όπου πολλοί είναι εκείνοι που μιλούν για την ειρήνη, αλλά ελάχιστοι εκείνοι που εργάζονται ειλικρινά και αποτελεσματικά προς επίτευξή της,

καθιστούν το Ιερό Καθίδρυμα σταθερό σημείο αναφοράς, με ρόλο καίριας σημασίας.

Για την Ελλάδα η προάσπιση του θεσμού του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, των δικαίων και των δικαιωμάτων του, αποτελεί σπουδαιότατη προτεραιότητα. Η Μητέρα των Εκκλησιών συμβολίζει την μακραίωνη παρουσία μας στους Άγιους Τόπους, αλλά και το πνεύμα φιλίας και συνεργασίας με όλους τους άλλους λαούς, όπως ακριβώς επιτάσσουν οι οικουμενικές αξίες της Ορθοδοξίας.

Μακαριώτατε,

Η Ελληνική Πολιτεία και οι Έλληνες πιστοί σας περιβάλλουν πάντοτε με την αγάπη και αφοσίωσή τους. Έλληνες αξιωματούχοι και πολίτες συρρέουν στο Πατριαρχείο κάθε χρόνο, ως προσκυνητές,

αποδεικνύοντας τους ακατάλυτους και ιστορικούς δεσμούς μαζί του, καθώς και τη σημασία που αποδίδουν στην αποστολή Σας, στο έργο Σας και στο έργο των Αγιοταφιτών Πατέρων.

Συναισθανόμενοι το βάρος των ευθυνών που έχετε επωμισθεί και συμμεριζόμενοι τις αγωνίες Σας, οι εργαζόμενοι στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας είμαστε στο πλευρό σας και προσευχόμαστε ως ταπεινοί προσκυνητές να έχετε υγεία, δύναμη και μακροημέρευση και να συνεχίσετε το έργο Σας, για το καλό του Πατριαρχείου, της Αδελφότητας, της Ορθοδοξίας, του Ελληνορθόδοξου ποιμνίου Σας, της ειρήνης στην περιοχή και του Γένους των Ελλήνων.

καί Αντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν και τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχεοῦ εὐχόμενοι ἔτη πολλά.

Εἰς τὰς προσφωνήσεις ἠὺχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος, παρέχων αὐτοῖς τὰς εὐλογίας Αὐτοῦ, ἀντιφωνῶν ὡς ἔπεται:

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

« Εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογία πνευματικῇ» (Ἐφεσ. 1,3),

Σήμερον ἐπί τῇ συμπληρώσει δωδεκαετοῦς διακονίας, ἀπό τῆς ἀναρρήσεως ἡμῶν εἰς τόν ὄντως μαρτυρικόν Πατριαρχικόν θρόνον τῆς τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας, κατήλθομεν μετά τῆς Γεραῶς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, «τῷ ἐνεργοῦντι ἐν ὑμῖν καί τό θέλειν καί τό ἐνεργεῖν ὑπέρ τῆς εὐδοκίας» (Φιλιπ. 2, 13) κατά Παῦλον.

Ἡ ἐόρτιος αὕτη δωδεκαετής ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τόν θεόκτιστον καί ἀγιοπνευματικόν τῆς Ἐκκλησίας Θεσμόν, «τόν ἀποκεκρυσμένον ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ Πατρί, τῷ τά πάντα κτίσαντι διά Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καί ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διά τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ» (Ἐφεσ. 3, 9 – 16) κατά τόν Θεῖον Παῦλον.

Ἡ ἄχρι τοῦδε ἡγουμενική καί ποιμαντική εὐθύνη ἡμῶν ἐπί τῆς ἀγιογραφικῆς ἀναδεδειγμένης Μητρος τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς οὐδέν ἕτερον ἀπεσκόπει, εἰ μή μόνον εἰς τήν ὑπό τῶν προκατόχων ἡμῶν παραληφθεῖσαν ἱεράν καί Ἀποστολικήν παρακαταθήκην τῆς ἀγίας ἀμώμου καί ἀνοθεύτου Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως κατά τό παράγγελμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν· «τήν καλήν παρακαταθήκην φύλαξον διά Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν» (Β' Τιμ. 1, 14). Προσέτι δέ εἰς τήν διαφύλαξιν καί τήν λατρευτικήν διακονίαν τῶν παναγίων καί πανσέπτων προσκυνημάτων καί τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί δικαίων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων.

Οὐχ ἦττον δέ, ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου: «Διά Σιών οὐ σιωπήσομαι καί διά Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω ἕως ἄν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου» (Ἠσ. 62, 1), ἐπεδόθημεν εἰς ἐκστρατεῖαν διεθνῆ ὑπέρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ὑφισταμένου πολυπολιτισμικοῦ, πολυ-ἔθνικοῦ καί διαθρησκειακοῦ, δηλονότι Ἰουδαϊκοῦ, Χριστιανικοῦ καί Ἰσλαμικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἐπαπειλουμένου ὑπό ἀκραίων παρακρατικῶν ὀργανώσεων καί μεσσιανιστικῶν ἐποικιστικῶν Κινημάτων.

Τοῦτο δέ ποιοῦμεν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ καί ἠθικῇ Ἡμῶν Ἀποστολῇ «τῆς ἐν Χριστῷ Εἰρήνης, ἐν ἧ̄ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός (1 Κορ. 7, 15). «Οὐ γάρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεός ἀλλά εἰρήνης» κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. Καί τοῦτο, διότι ἡ ἁγία Πόλις Ἱερουσαλήμ εἶναι τό παγκόσμιον δόρυ καί αἰώνιον ἔμβλημα τοῦ αἵματος τῆς θείας δικαιοσύνης, δηλονότι τῶν προφητῶν καί δὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις, «ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων» (1 Πέτρ. 3, 18) κατὰ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον.

Ἡ σημερινή σεπτῆ δωδεκάτη Πατριαρχικῆ Ἐνθρονιστήριος Ἐπέτειος καλεῖ ἡμᾶς «οὐχί εἰς καύχησιν τῶν ὑφ' Ἡμῶν πεπραγμένων ἀλλά εἰς τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ» (Ρωμ. 15, 17). «Ἡ γάρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ εἰς τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν» (Β. Κορ. 1, 12). Ταυτοχρόνως δέ, ἡ ἐπέτειος αὕτη, μᾶς καλεῖ εἰς ἐγρήγορσιν ἐν ὄψει τῆς ἐπικρατούσης ἀκαταστασίας ἐν τῷ κόσμῳ γενικώτερον καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς εἰδικώτερον. «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ἡμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω» (Α' Κορ. 16, 13-14) παραγγέλλει ὁ θεῖος Παῦλος.

Εἰς τὴν ἱεράν ὄντως ἀποστολήν ἡμῶν ταύτην ἔχομεν συνεργούς καί συγκοινωνούς τούς σεβαστούς καί ἀγαπητούς ἡμῖν Ἀγιοταφῖτας Πατέρας καί ἀδελφούς, Ἀρχιερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς, μεθ' ὧν, κατὰ τὸν ἅγιον θεοφόρον Ἰγνάτιον, «ἐν ὁμονοίᾳ θεοῦ σπουδάζομεν πάντα πράσσειν, Προκαθημένου τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τύπον θεοῦ καί τῶν πρεσβυτέρων εἰς τύπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων καί τῶν διακόνων... πεπιστευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς πρό αἰώνων παρά Πατρί ἦν καί ἐν τέλει ἐφάνη» (ΒΕΠ, Τόμ. Β'. σελ. 269).

Ἐπ' ἀληθεία λέγομεν μετὰ τοῦ μεγάλου Παύλου, «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα, ἀλλά πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τούς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφ. 6, 12). Τὴν ἀλήθειαν ταύτην μαρτυρεῖ ἐναργέστερα ἡ ἱερά ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, δηλονότι τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου τοῦ κλυδωνιζομένου ἀλλ' οὐ καταποντιζομένου, ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ ψεύδους καί τῆς συκοφαντίας.

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ Πατρός τῶν Φώτων, «ἵνα κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ» διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπὲρ Εὐλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ δέ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύῃ ἡμᾶς ἐν τῇ διακονίᾳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀδιαψεύστων μαρτυριῶν τῆς πίστεως ἡμῶν ὡς καί τῆς διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τούς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τούς τιμήσαντας τὴν ἑορτὴν ταύτην, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καί πᾶσαν παρά θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας

καί πρὸς τούς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς τόν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἁγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμ. π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τόν Ἐντιμότατον κ. Ἀμποῦ Ἀέτα ἐκπρόσωπον τῆς Κοινότητος Χωρίου τῶν Ποιμένων, τόν Ἀρχιμανδρίτην Νάρκισσον καί τόν π. Γιούσεφ Χόδαλη, ὁμιλήσαντας ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας, τόν Ἀρχιμανδρίτην Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Μπερσέβα, τήν κα Ἀμῆρε Σούνα, ἐκ μέρους τῶν σχολείων τῆς Ἰορδανίας, τήν Σχολήν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!

Τήν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ δεξίωσιν ἠκολούθησε μεσημβρινή τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]